

אמר ליה, חיך רבי שבע יומין אתביררו קמיה קדשא בריך הוא, כל אינון דיביתון וישפכון עמיה, עד לא עיילthon בבי אדריא דלכון, וביענא לאשפכחה, זמין קשיר בכתפו (ס"א נ"ל שכן ציד לומר, ואנו תהה זמין תפנו, וביענא קמיה לאשפכחה, וכירנו קשור בכתפו) ולא יכילנא, דההוא יומא שדרני קדשא בריך הוא, למUPER נסין לרבות המנינה סבא וחברוי, דאתמסרו בארכמנא (ס"א בקרוניא) דמלפה, וארכישנא להו בנטא, דרמיינא להו כותלא דהיכלה דמלקה, ואתקטרו בקטורי, דמיתו ארבעים וחמשה פרדשכ. ואפיקנא לרבות המנינה וחברוי ורמיינא (ס"א ואיליבנא) לון לבקעת אוננו, לאשפזיבו. זמיניםנא קמיהו נהמא ומיא, דלא אכלו תלתא יומין. וכל ההוא יומא לא בדילנא מנעה.

ובד פבנא, אשפחנא פרסא דנטלו כל אינון סמביין, ותלת מון חביביא עליה, ושאיילנא לון. ואמרו חולקא דקדשא בריך הוא, מהלו לא דרבבי שמעון וחברוי. ובאה אנת רבי שמעון, וזקאה חולקה, וחוילקה דאינון חביביא דיתבין קפף. כמה דרצין אהפקנו לכון לעלמא דאתה. כמה בוצינין דנהורין זמינים לנ Hera לכו.

זהא חי, יומא דין בגינך אתעטרו חמישין בתריין לרבי פנחס בן יאיר חמוץ. ואנא איזילנא עמיה בכל אינון נהרי דטוררי דאפרסמנא דכיא, והוא בריר דוכתיה, ואתפקן. (ס"א ואנא הא חיינא דהא בריר וכו') אמר ליה, קטוריין צדיקיא באקרוטפא דעתרין, (ד' קמ"ה ע"א) בריש ירחוי ובזמני ושבתי, יתריד מכל שאר יומיין.

אמר ליה, ואף כל אינון דלבך, דכתיב, (ישעיה ט) והיה מדוי חדש בחדרשו ומדי שבת בשבתו וגוו'. אי אלין אתין, כל שבון צדיקיא. מדוי חדש בחדרשו, למה. משום דמתעטר ר' אבהתא רתיכא קדישא. ומדי שבת בשבתו, דמתעטר שביעאה דכל אינון שיתא יומין, דכתיב, (בראשית ב) ויברך אלהים את יום השבעה וגוו'.

ונאנת הו רבי שמעון, שביעאה דשיטא, תהא מתעטר ומתקdash יתריד מכלא. ותلت עדוניין דמשפכון שביעאה, זמינים חביביא אלין צדיקיא לאתעדנא בגינך לעלמא דאתה. וכתיב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש יי' מכובד. מאן הוא קדוש יי'. דא רבי שמעון בן יוחאי, דאקרי מכובד בעלמא דין, בעלמא דאתה. עד בגין האדריא קדישא רבא.